KARİKATÜR

MIHVER KATARI HARP TÜN
NE GİRERKEN..
Bu'gar — Bu toz duman içinden i
lah yüzümün akı ile çıka

RAMİ

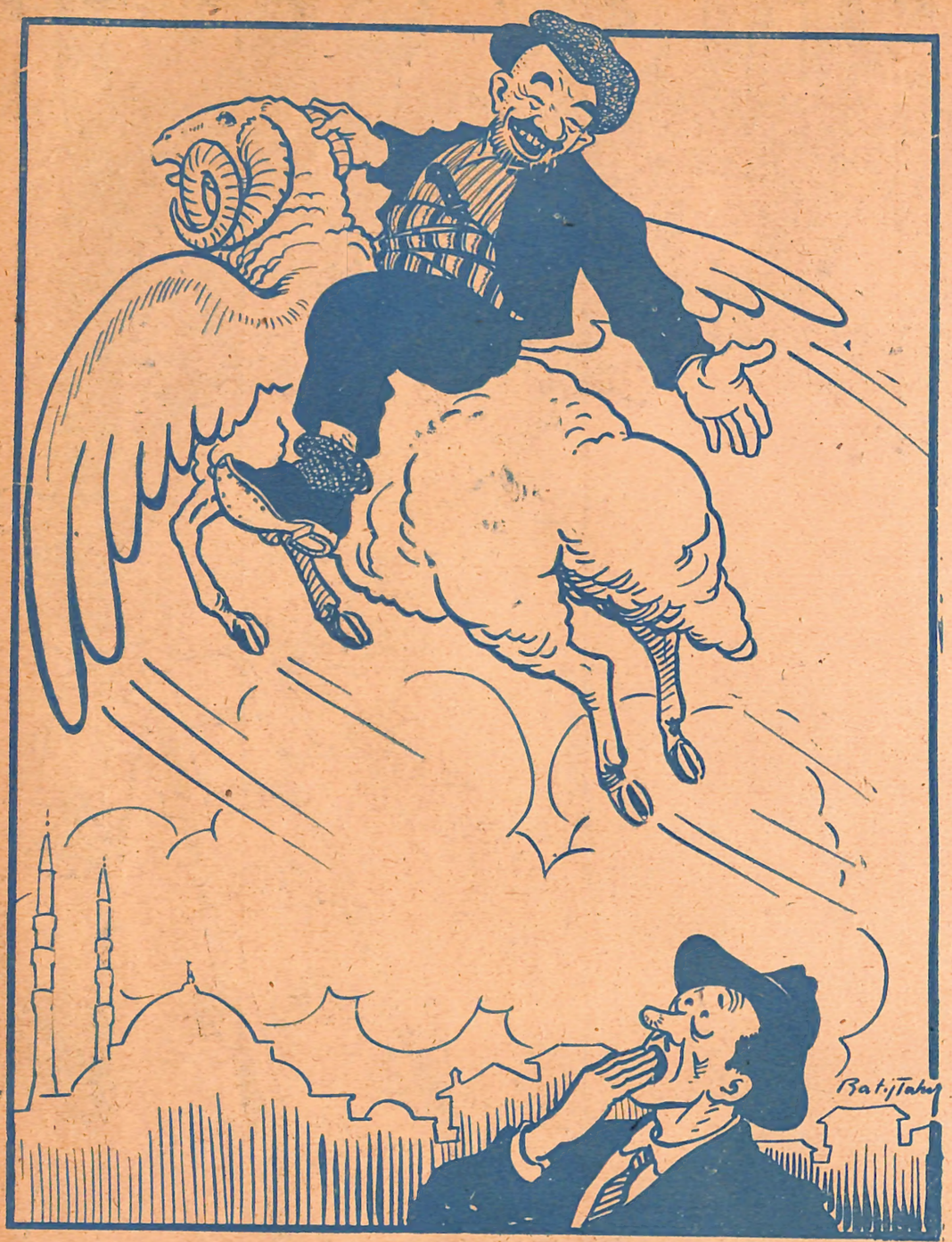

İSTANULDA ETİN KİLOSU 250 DEN YUKARI:

Celep — Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu. Bu marifetime diyecek var mı?..
İstanbullu — Galiba gözü pek karardı, bakalım nasıl yuvarlanacak?!...

ANKARA MEKTUBU

DEĞİŞEN VAHİDİ KIYASİLER:

Bir fincan kahve için kırk yıl hatır gütmek gibi ananevî minnettarlık âdetleri de tarihe gömülüyor. Nasıl gömülmesin ki, bir fincan kahvenin fiyatı tahammül edilemez hale geldi.

Eskiden meteliği toka edince:

— Asma altına!

Diye bağırarak ilân edilen serin köşenize bir kahve gelirdi. Hattâ mahalle kahvelerinde de mübareği beş paraya bile höpürdettiğimiz unutulmamıştır.

Henüz sulanmış yerleri toprak kokan, kahkaha, gecesafası, kına, aslanağzı gibi çiçeklerle süslenmiş ve çardağında asmalar, salkımlar, yahut boru çiçekleri asılı kahve bahçelerinin, yahut duvarları Romeo Jüliyet tablolarının kopyaları ile süslü selâtin gazinoların mermer taşlı masalarının başında böyle bedavadan urub eksiğine içtiğimiz o kahveler şimdi burnumuzdan geliyor.

Bir fincan kahve beş paraya, bir fincan kahve on beş kuruşa... Hey gidi günler.

Ben bir okka ekmeğin otuz beş paraya, yine bir okka şekerin seksen beş paraya, kocaman simidin on paraya satıldığı zamanları bilirim. O zamanlar ki, para, alım satımda bir vahidi kıyasi idi. Büyük annem pulun vahidi kıyasi olduğu zamanları anlattığı vakit şaşardım. Yeni yetişenler de benim anlattıklarıma şaşacaktır. Bu elbet böyle devam edecektir. Fakat işin kötü tarafı, ayni neslin böyle bir iki vahidi kıyasi değişikliğine maruz bulunmasıdır. Ne yapalım, dünya hep böyle, insan nelere alışmaz ki...

★

NAL - NALÇA:

Yine yeni dünyanın garabetlerindendir; caddelerde bir kilometre yürümezsiniz ki, bir ayakkabı demirine rastlamıyasınız.

Gençler moda, ihtiyarlar dayansın diye ayakkabılarının öçe ve burunlarına bir demir çaktırıyorlar. E bu biraz da iyi bir şey; fakat sözüm yabana, bu; caddelerde gördüğüm demirler bana kasaba ve köy yollarında rastladığımız düşmüş nalları hatırlatmasa...

★

EVET BAĞRINA BASACAK!

Haftalık gazetelerden birinde elli yaşında bir bayanın yirmi yaşında bir koca aradığından bahseden ilânı okuyorlardı ve herkes bayanı ayıpladı. fakat Nüzhet Baba kızdı:

— Amma kötü fikirli insanlarsınız yahu, dedi. Kadıncağız, evlât diye bağrına basacak bir yavru arıyor, sızse hemen kötüye çekiyorsunuz.

★

Refik Halit, yeni çıkan Nasrettin Hoca kitaplarına topyekûn girişmiş. Söylediler, fakat henüz okuyamadım; şukadar ki, alındım. Çünkü ben de böyle bir kitap yazmış bulunuyorum. Bu kitapta Hocanın hal tercümesini yazdım ve onu tahlil ederek kendisinin bir karakterini çizdim. Buna göre, ona atfedilen hikâyeleri el ile koymuş gibi bulmak mümkündür. Zannederim ki, yeni Nasrettin Hoca kitaplarının çoğunda da buna benzer himmetler vardır. Acaba üstat Refik Halit hâlâ bizi eski taş basması Nasrettin Hocalarile mi başbaşa bırakmak istiyordu. O taş basmaları ki, Hocayı kendine ait olmıyan devirlerde yaşatmış ve kendisinin karakterine uymıyan berbat hikâyeleri ona atfetmiştir. Hocaya ait hikâyeler bir tekâmül merhalesi geçiriyor, belki yarın daha iyileri ve ona daha yakışanları çıkacaktır.

Biz, kolunu, bacağını kestiğimiz leyleğ, kuşa bukadar benzetebildik. Salâhiyetli üstadın da benzeteceği kuşu görmek istiyoruz.

★

VUR ABALIYA:

Kitapçılarda gördüm. Bir roman çıkmış, adı «Vur abalıya». Fiyatını sordum, iki cildi dört buçuk lira imiş, vur abalıya...

Zaparta

No. 426 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 24 ŞUBAT 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

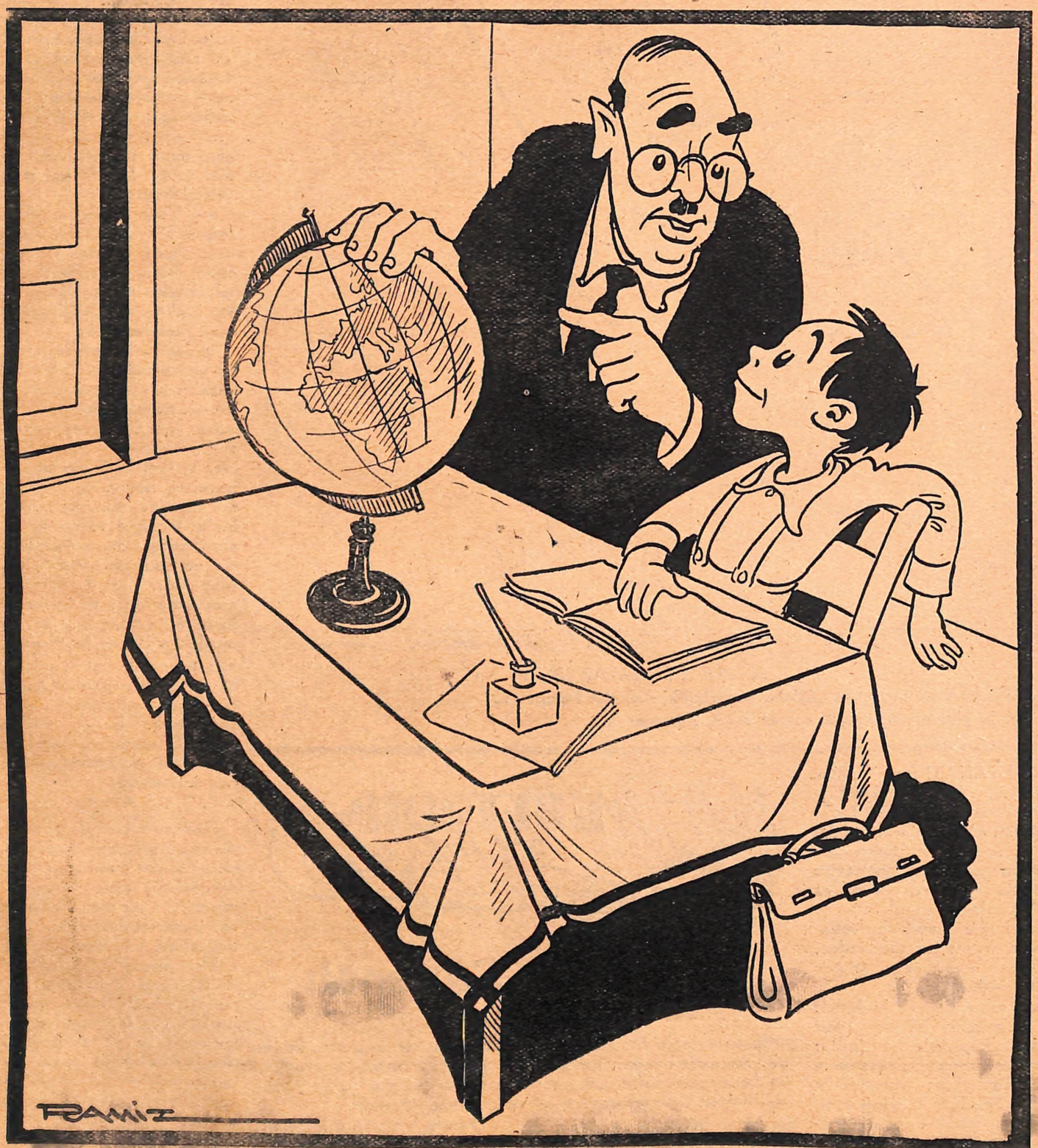

— İşte yavrum, dünya bir portakala benzer...
— Tevekkeli değil baba, herkes yemek istiyor!..

AVRUPA SEMALARINDA:

— Ben kendimi atıyorum, Allaha ısmarladık, cennette buluşuruz..

— Yanlış gidiyorsun, aşağısı cennet değil, cehennem!..

Kapıcılar Saltanatı

SALTANATI memleketten sürüp çıkardık. Fakat şimdi onun yerine, tarihteki Tavaifi Mülük şeklinde, irili ufaklı başka saltanatlar türemiştir: Kasaplar saltanatı, manavlar saltanatı, şoförler, hamallar vesaire saltanatları...

Ben bugün burada bu saltanatların yalnız bir tanesinden, apartıman kapıcıları saltanatından bahsedeceğim.

Bu saltanatların hudutları pek fazla geniş değildir; apartımanları kaç daire ise okadar vilâyetten ibarettir. Fakat buna mukabil nüfuz ve kudretlerinin hududu denebilir ki, sonsuzdur, hele bazı büyük apartımanlarda totaliter memleket şeflerinin kudretlerile âdeta boy ölçüşür.

İtikadı bütün bir müslümansanız, Selâti selâm okuyarak korka korka kapının zilini çekersiniz. Biraz sonra nalınlı ve yırtık pantalonlu bir adam belirir. Arkasında bazan bir mintan, bazan mütevaffa kara gömlekli İtalyan faşistlerinkine benzer bir iş gömleği, elinde bir tavan süpürgesi vardır. Kılık kiyafetine aldanıp hürmetsiz bir tavır almıya kalkmayın; sultan odur; arakasındaki aralık kapıdan görünen in gibi karanlık oda payitaht, bazan o odadan meraklı kafalarını uzatan kadın ve çocuklar haremi hümayûn, hanedanı saltanat ve şehzadegânı civanbahtandır.

Hududu birdenbire kapamaması için elinizi yahut vücudunuzu kapı arasına sokarak sorarsınız:

— Yahu, boş daireniz varmış?

Hakikaten sultanlara yakışan bir vakur bakışile sizi tepeden tırnağınıza kadar süzer; gözü tutmadı ise elinizi kapı arasından çekmeniz için elinin tersile çekil işareti yapar ve başını öte tarafa çevirerek ağır ağır uzaklaşır. Şayet beğendi ise orada size bir urak Odiyans vermiye razı olur.

— Kim kaybetmiş ki, sen bulasın boş apartımanı bu zamanda?

Yahut:

— Kiracıların biri çıkacağım der durur ama...

İrade bu ikinci şekilde çıkmışsa vakit kaybetmemek, derhal müzakere kapısını açmak lâzımdır. Saltanat gibi bu saltanat da rüşvetçidir fakat ötekilerden farkı, rüşvet teklif etmek için fazla protokola ve bir takım mutavassıtlara lüzumu olmamasıdır. Meselâ şu şekilde derhal başlanabilir:

— Yahu, burasının havası cennet havası gibidir; sade bu hava için ne verilse azdır. Gel etme, eyleme. Heriflerin çıkmıya niyetleri yoksa bile, sen onları hudut dışı edebilirsin.. Vesaire, vesaire...

Hülâsa sultanla pasaport, vize vesaır müzakerelerini halledebilirsen mesele yoktur. Çünkü asıl mesele ağırlıklarınla beraber hududu geçerek vilâyetine yerleştiğin zaman başlar. Her vilâyet gibi, bunun da su meselesi, ısınma ve aydınlanma meselesi, tamirat meselesi, hudut emniyet ve asayişi meselesi, münakalât meselesi vardır ve bunların hepsine hâkim olan odur. Bütün bu işlerde kanun onun keyif ve iradesinden ibarettir. Zaman olur ki, üstünüzdeki vilâyette asayişsizlik olur; tepenizde geceli gündüzlü havan döverler, yahut pencerenize, balkonunuza süprüntü yağdırırlar. Bu gibi hallerde, biriçeniz müsaitse, komşunuza söz anlatacak kuvvet yalnız onun kuvvetidir.

* * *

Apartımanlarda kapı meselesi, bazı devletlerin boğaz meseleleri kadar önemlidir. Evinizden sokağa çıkıp dönmek bazan ecnebi bir memlekete seyahat kadar zorlukludur. Çünkü boğazların muhafızı odur ve anahtarı onun elindedir. Her eve dönüşünüzde daha köşe başında yüreğinizi biraz sıkmıya başlar: «ya bir yere gittiyse, ya uyudu ise, ya bir meseleden dolayı canı sıkıldı da size mektep çocukları gibi bir müddet kapı önünde ayakta durmak cezası verdiyse..»

Sokaktaki bir satıcı ile alış veriş etmek yine bir meseledir: sultan satıcılardan bir kısmile darğındır; «terbiyesizlik ettiler, hırsızlık ediyor, yahut mer-

(Arkası 11 nci sayfada)

Akıl Hocası

Kulada M. M. G.

«1. Hızır aleyhisselâm var mıdır?

2. Alicengiz oyunu nedir?»

CECAP:

1. Sıkıntılı zamanında birinci ikramiyeyi kazanan birine sorunuz.

2. Bir türlü değil ki.. Siyasette başka, ticarette başka, muhabbette başka... Hangi birini tarif edelim?

★

İstanbulda bayan K. S.

«Burnunuzun bukadar gelişmesi için ne yaptınız?»

CEVAP:

Yerlere sürtmedim. Burnum havada dolaştım.

★

Aydında N. H.

«Bununla sekizinci mektup oluyor ki, cevap almadım. Ben Aydınlı, tahsili yüksek, bakışları keskin, çalışkan, güzeller güzeli bir gencim. Kibar bir kızı sevdim. Gönderdiğim iki mektuba cevap vermedi. Müsbet, menfi bir cevap vermesi icap etmez miydi?»

CECAP:

O cevap vermiş amma siz farkında olmamışsınız: İki mektuba cecap vermemek, menfi cevap vermek değil midir? Nitekim biz de bundan evvel gönderdiğiniz yedi mektuba ayni şekilde mukabele etmekle - bazı emsaliniz gibi - suallerinizi cevaplandırmış oluyoruz.

★

Adapazarında F. A.

«1. Sol elle yazan solak oluyor da, sağ elle yazan neden salak olmuyor?

2. Kara cahil gibi beyaz cahil de var mıdır?

3. Bütün fabrikaların bacası inceldiği halde buradaki fabrikanın niçin üstü geniş, altı dar?»

CECAP:

1. Arzuya tâbi: isterseniz olabilirsiniz.

2. Vardır: Tahsilsiz güzel kadınlar.

3. Azameti, gördüğü işten fazla olduğu için... Ateşi az yanıyor amma dumanı fazla çıkıyor!

★

Antakyada M. A. İ.

«Yüksek bir aileye mensup, tahsil görmüş bir kızı seviyorum. Benim evsafıma gelince, beyaz tenli, yaşımdan daha az görünen bir gencim... Acaba ona denk ve eş olabilir miyim?»

CEVAP:

Kızı erkek vasıflarile, kendinizi de kız, kadın sıfatları ile tarif etmişsiniz. O yüksek aileye mensup, siz beyaz tenli... O tahsil görmüş, siz yaşınızdan daha az görünüşte!. Kızda gördüğünüz değerlerin tıpkısı sizde ve sizde bulunduğunu söylediğiniz meziyetlerin benzerleri kızda varsa, tabii, denk ve eş olursunuz!

— Biraz kilo almanız için size yemeklerde et tavsiye edeceğim...
— Başka doktorcuğum?...
— Ayrıca eti alabilmek için de bir milyoner tavsiye ediyorum!..

★

Ankarada M. A.

«Niçin son günlerde Salamonlardan, Yaseflerden bahsetmez oldunuz?»

CEVAP:

Ticaret âlemimiz okadar karıştı ki, Salamonlar, Yasefler, artık, Süleymanlardan, Yusuflardan ayırd edilmez hale geldi. Halkı vuran muhtekirin Yasefi ile Yusufu arasında fark görmediğimizden fıkralarımızda, hikâyelerimizde yalnız «vurguncu» lardan bahsediyoruz.

★

Adanada B. E.

«1. Çopurluk kabili tedavi midir?

2. Yüz güzelliği ile ahlâk güzelliği arasında bir münasebet var mıdır?

3. Bir erkek, kendini öldürmek için hücum eden kadınlara bir söz söyliyerek hayatını kurtarmış. O söz nedir acaba?»

CEVAP:

1. Kabili tedavi değilse de kabili tamirdir: Pudra ile badana, peçe ile maske...

2. Güzel yüzlerle ahlâklı ve ahlâksızların müsavi şekilde alâkadar olduklarına bakılırsa, bu hususta mutlak bir fikir yürütülemez.

3. «Hanginiz yaşlı ise ilk evvel o vursun!» demiş olacak.

Akılhocası

Papağan — Ben kafese girmem, ben kafese girmem...
— Kocamdan öğrendin değil mi? Hep sizi kafese korum, yine de ben kafese girmem, ben kafese girmem dersiniz!...

— Sevgilim, birkaç dakika sonra kavuşacağım o güzel saatı düşünüyorsun galiba?..
— Evet, o pırlantalı bilezik saatı düşünüyorum!..

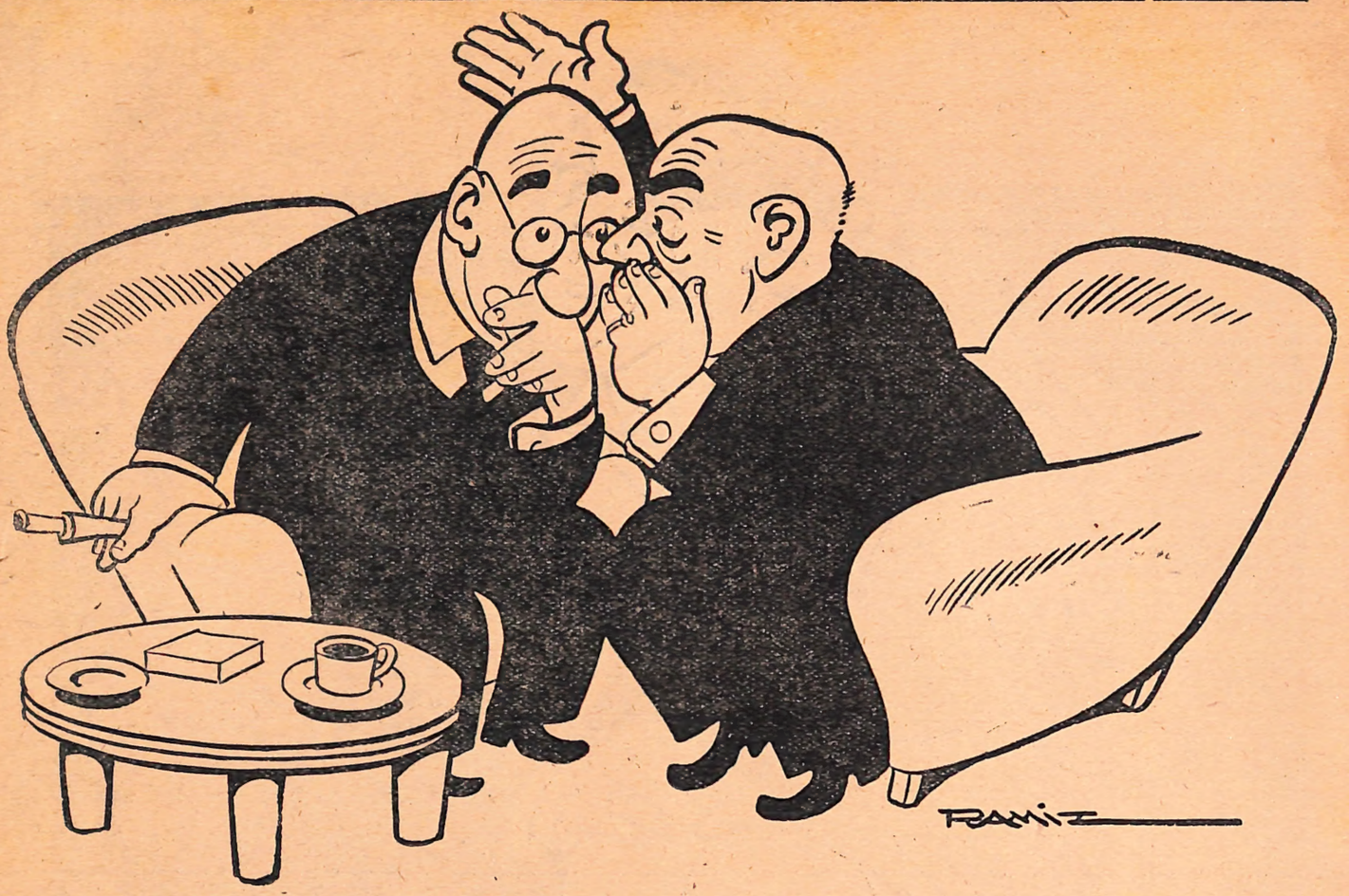

— Bizim kadına bu yakınlarda bir hal oldu. Bir başladı mıydı bağırıyor, çağırıyor, zırıltısından, dırıltısından durulmuyor.
— Kadın değil bu.. İstanbul radyosu!..

Kimse DUYMASIN

Azalsın mı, çoğalsın mı

Arkadaşım hesap ediyordu:

— Geçen sefer dokuz yüz bin küsur karne dağılmış, şimdi sekiz yüz bin küsur... Arada altmış bine yakın karne farkı var!

Sordum:

— Ekmek karnelerini mi hesaplıyorsun?

— Evet. Bu altmış bin karneyi el altından ikişer liraya satsalar yüz yirmi bin lira eder, dörder liradan satsalar iki yüz kırk bin lira...

— Ne demek istiyorsun?

— Demek istediğim şu: Allah vere de bu iki yüz kırk bin lira birçok kişi değil, birkaç kişinin arasında taksim edilmiş olsun!

— Memlekette zenginlerin sayısı azalsın diye mi?

— Hayır, hırsızların sayısı çoğalmasın diye!

★

Kasapların yemini

Bu hafta etin kilosu üç yüze fırladı. Efkârı umumiye bununla meşgul. Nitekim, bir kasap dükkânının önünde, iki et seyircisi konuşuyor:

— Kasaplar geçen sene, et fiyatlarını yükseltmiyeceklerine dair yemin etmemişler miydi?

— Etmişlerdi...

— Valimiz de bu yemine inanmamış mıydı?

— İnanmıştı..

— Acaba kasaplar, valimize emniyet veren yeminlerini, namusları üzerine mi, yoksa dinleri üzerine mi etmişlerdi?

— Fiyatlara bakılırsa, namuslu olanlar dinleri üstüne, dinleri olanlar da namusları üstüne yemin etmiş olacaklar!

Zelzelenin hasarı

İki ortak, sabah sabah, mağazada buluştular:

— Geçmiş olsun, Salamon, zelzeleden korktun mu?

— Korkmaz olur muyum? Hâlâ yüreğim pat pat ediyor, Mişon!

— Bir ziyan olmadı ya?

— Daha belli değil.

— Ne zaman belli olacak?

— Ne zaman iane memurları mağazaya uğrarsa!..

ÇAMDEVİREN

OH, NE ÂLÂ MEMLEKET

Sulh ü süküna karşı aşkımız temellidir,
Bu aşkımız her hâlü kalimizden bellidir.

Enginde bir kıyamet, biz limanda selâmet,
Fırtınanın çığlığı sanki çiftetellidir.

Bakındı ahaliye, teşekkürde valiye,
Vakaa et fiyatı bugün üç yüz ellidir!

Her şey ateş pahası, var bu işin dahası,
Fakat yine gönlümüz ümitli, emellidir.

Aylık tutar yüz lira, diyelim nısfı kira,
Geri kalan ellisi bir hafta tesellidir.

Boşalırken çantalar doluyor lokantalar,
Şehirde en bol olan eğlence mahallidir.

Züğürtlükten şikâyet inanılmaz hikâyet,
Parasız bir şehirde bu nasıl yalellidir?

Kadınlar minimini, Şamram, Peruz, Virjini,
Kızlar hâlâ o eski Pinamenikellidir!

Ya şehir halkı mutlak milyonerdir bakarsak,
Yahut, ey Çamdeviren, hepsi terelellidir!

ÇAMDEVİREN

Hikâye:

Saklambaç, köşe kapmaca

BÜYÜK Postanenin önünden Sultanhamamına doğru yürüyordum. Küçük işportasını burnumun dibine kadar sokan bir satıcı:

— Aynalar, taraklar, jiletler..

Diye bağırıyordu. Birdenbire aklıma geldi. Jilet alacaktım. Adamın hatırlattığına memnun olarak:

— Ver bir paket!

Dedim. Satıcı jileti uzattı, ben cüzdana uzandım. Ansızın hâtiften bir sada:

— Geliyor...

Diye haykırdı. Adam malını almadan, ben malın parasını vermeden, birbirimizi kaybettik. Satıcı, o korkunç sada üzerine, işportasile beraber cinlere karışmıştı.

Ben, elimde bedava bir deste jiletle, Sultanhamından Balıkpazarına doğru yol aldım. Kendi kendime:

— Yarın herifi görür, tanırsam parasını veririm!

Diyordum. Mısırçarşısının Ketenciler kapısına yaklaşırken kulağımın dibinde bir ses daha peyda oldu:

— Halis Finikenin, Dörtyolun... Tanesi yedi buçuğa, on kuruşa!

Baktım, portakallar fena değildi:

— Yirmi tane ver!

Dedim. Satıcı evirdi, çevirdi, kese kâğıdına yirmi adet portakal koydu. Ben yine elimi cüzdana uzattım. Fakat yine o hatiften gelen uğursuz sada:

— Geliyor..

Diye gürledi. Portakalcı da dahil olduğu halde, bütün o seyyar tuhafiyeciler, kuru yemişçiler, meyvacılar, gözden nihan oldular. Ben, yine elimde bedeli verilmemiş bir portakal paketile, ağzım açık, bakakalmıştım.

Yanıbaşımda bir arkadaş peyda oldu:

— Ne var? Ne diye bakınıyorsun?

Olan bitenleri anlattım. Gülerek:

— İşin yolunda, dedi. Herkesin pahalılıktan şikâyet ettiği bir sırada sen bedava geçinmenin usulünü keşfetmişsin!

— Alayın sırası değil, dedim. Fakat bu adamlara ne oluyor? Mallarını verip parasını almadan ne diye sır oluyorlar?

— «Zabıtai belediye» den kaçıyorlar.. Köşeden bir belediye memuru görününce biribirlerine haber veriyorlar, işportasını yüklenen bir kovuğa dalıyor.

— Belediye memurları, bunların kendilerinden kaçtıklarını bilmiyecek kadar uykuda mı?

— Bilmez olurlar mı? Elbet, Balıkpazarının seyyar satıcılarla dolu olduğunu senden, benden iyi bilyorlar!

— Satıcılar da, böyle nizamsız yaptıkları ticaretten belediye memurlarının haberi olduğunu bilmiyecek kadar sersem midirler?

(Arkası 11 nci sayfada)

Kadın — Senin için çıldırıyorum diyordum, hay di bakalım hediye bir çanta al bana...
Erkek — Yok canım, pek okadar çıldırmıyorum!...

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 16 —

Telefonu kapamak ve bu öldürücü heyecandan kurtulmak.... Fakat... İşte Hüsamettinin sesi. Berrak, güzel, tannan bir erkek sesi:

— Alo, buyurun efendim.

Mahmure tekrar tekrar yutkundu ve saniyeler ona asırlar kadar uzun geldi. Ancak:

— Alo!. diyebildi.

Hüsam bekliyordu, sesi birdenbire biraz yumuşamıştı. Belki de telefon edeni, şimdi düşüp kalktığı kızlardan, kadınlardan biri sanmıştı.

Mahmure sesinin titrediğini hissetmesine rağmen, geniş bir nefes alarak:

— Hüsam, benim, Mahmure!.. dedi.

Hüsamettin birdenbire cevap vermedi. Birkaç saniye bir sessizlik oldu, sonra aralarında tatlı bir konuşma başladı:

— Maşallah. bir emriniz mi vardı efendim?

— Estağfurullah... Fakat.. benimle böyle konuşma Hüsam.

— Nasıl isterseniz...

— Seni görmek istiyorum!

— Bankaya yatırılacak paranız olmalı herhalde.

— Ooo. Hüsam, niçin böyle yapıyorsun?

— Başka ne türlü şey arzu ediyorsunuz?

— Hüsamettin, çıldırdın mı? Bilmiyor musun ki. seni delice seviyorum, daha dün....

— Fakat söylediğiniz senetler eski tarihlere ait...

— Hüsam, Hüsam, Allah aşkına beni dinle. Seni mutlaka görmek istiyorum. Bana gelir misin? Yalvarırım sana, çok muztaribim, sana ihtiyacım var, yemin ederim ki, sana ihtiyacım var.

— Fakat niçin?

— Anlatamam, burada anlatamam. Söyle. şimdi hemen gelebilir misin?

— Ben de çıkmak üzereyim.

— Hemen gel, yemeği benimle yersin, olmaz mı?

— Beni apartımanınıza mı istiyorsunuz?

— Evet, evet... Biliyorsun, Maçkada, Işık apartımanı.

Hüsam tereddüt ediyordu. Mahmure onun yumuşamasını arttırmak için sesini eski baygın hale getirerek mırıldandı:

— Mahmurunu kırma Hüsam, seni görmek istiyor.

— Peki, geliyorum.

Ve telefonu kapattı.

Mahmure birdenbire yerinden sıçradı. Sabahtanberi ruhunu kasıp kavrayan sıkıntı birden bire yok oluvermişti. Büyük bir neşe içinde ananın karşısına koştu. Saçlarını yeni baştan taradı, makiyajını tazeledi ve hizmetçiye iki kişilik yemek hazırlamasını söyledi. Fakat bu emri verdikten sonra birdenbire durdu. Delice bir şey yapıyordu. Ya Feyzı bey geliverirse? Evet, o zaman her şey mahvolmuş olacaktı. Her şeyi kaybedecekti. Fakat, buna mukabil, kazanacak büyük, çok büyük bir şey olduğunu sanıyordu.

* * *

Hüsamettin geldi.

Fakat kapıdan girerken sol eli pantalonunun cebinde idi. Yüzünde keskin bir takım çizgiler vardı. Dudakları hafifçe kıvrılmıştı. Sanki bir şeye gülüyordu. Mahmure koşarak onu karşıladı ve heyecan içinde ellerini uzattı:

— Ne iyi ettin de geldin Hüsam!. diye bağırdı.

Hüsamettin onun kollarını açtığını görmemiş gibi yürüdü ve tavana, duvarlara, döşemeye bakmıya başladı:

— Maşallah, maşallah! gerçekten üzerinde durulacak şeyler bunlar.

Mahmure bozulduğunu belli etmemiye çalışarak:

— Beğendin mi? diye sordu ve Hüsamettinin arkasından yürüdü.

— Çok, cidden büyük bir şansın varmış!

— Keşke olmasaydı.

Hüsamettin yine duymamazlıktan geldi:

— Bir genç kızın hülyaları ne güzel şeymiş. Fakat bu hülyaları tahakkuk etmiş görmek her genç kıza nasıp olmaz. İşte lüks, servet, ihtişam... Mahmure hanımefendi oluvermek. Ve sonra nihayet bir âşık bulabilmek...

Hüsamettin birdenbire döndü:

— Bir âşık bulabildin mi Mahmure?..

Mahmurenin gözleri doluverdi:

— Ne demek istiyorsun Hüsam?

— Senin hülyaların bu değil miydi- Hatırlarsın, bana dama bu hayatı anlatırdın, sinemaya giderken ve orada gördüğün hayatı günlerce unutamazdın.

Hüsamettin bir kanapeye oturarak ayak ayak üstüne attı, cebinden bir Boğaziçi paketi çıkardı:

— Böyle yere gelirken alelâde sigara ile gelmedim, seni mahcup etmekten korktum. İyi yaptım değil mi?

Mahmure ses çıkarmadan ona bakıyordu. Hüsamettin sigarasını yakarken:

— Bana bir likör ikram edeceksin değil mi? dedi.

Mahmure döndü. Tabure üzerindeki kristal sürahiden gümüş bir kadehe bir likör doldurdu ve Hüsamettine uzattı:

— Teşekkür ederim. Galiba iki yıl var ki, ağzıma koymamıştım. Fakat Mahmure, niçin zile basıp da hizmetçilerini çağırmadın ve likörü onlar versin diye emretmedin?

Mahmure birdenbire kıpkırmızı kesildi:

— Hüsam, benimle alay ediyorsun sen.

— Ne mümkün? Estağfurullah... Biliyorsun ki, bir erkek bir kadına dama hürmet etmelidir. Fakat eğer ben bunu beceremiyorsam, affını rica ederim. Meselâ içeriye girer girmez senin elini öpmeliydim.

Mahmure yavaş yavaş geldi, Hüsamettinin oturduğu geniş koltuğun bir kenarına iliştı:

— Hüsam, yalvarırım sana, beni harap ediyorsun. Ben bukadar hakarete tahammül edemem. Söylediklerine hak vermiyor değilim, evet, ben servete inanarak yaşadım, işte bak. Şimdi bedbahtım. Hayır, benim istedimlerim bunlar değildi... Ben daha başka...

— Meselâ bir milyoner isterdin değil mi?

— Hüsam, Allah aşkına sus.

— Peki peki.. İşte susuyorum, gitme gel. Otur yanıma.. bana sokul yavrucuğum, seni gerçekten ne çok seviyormuşum... Beraber geçirdiğimiz güzel günleri sanıyor musun ki, unuttum. Hayır, işte böyle bir gecemizi beraber, bir arada denizde geçirmiştik, ne çok sevişmiştik. Mahmure, eskisinden çok güzel olmuşsun... Bak, ne güzel kokuyorsun, tenin zanbak gibi kokuyor Mahmure..

Hüsamettin, genç kadını kolları ile sararak öptü. Mahmure gözlerini yummuştu, derin bir zevk içinde bütün vücudunu genç adamın göğsüne bırakmıştı. Hafif hafif, aralık dudakları arasından mırıldanıyordu:

— Hüsam, beni bırakma... Sensiz olamıyacağım.

— Ben de Mahmure..

— Seni ne çok aradım bilsen..

— Ben de.. fakat hayat işte.. bizi ayırdı.

— Öyle pişman oldum ki, bilemezsin.

Mahmure doğrulup onun yüzüne baktı:

— Arkası var —

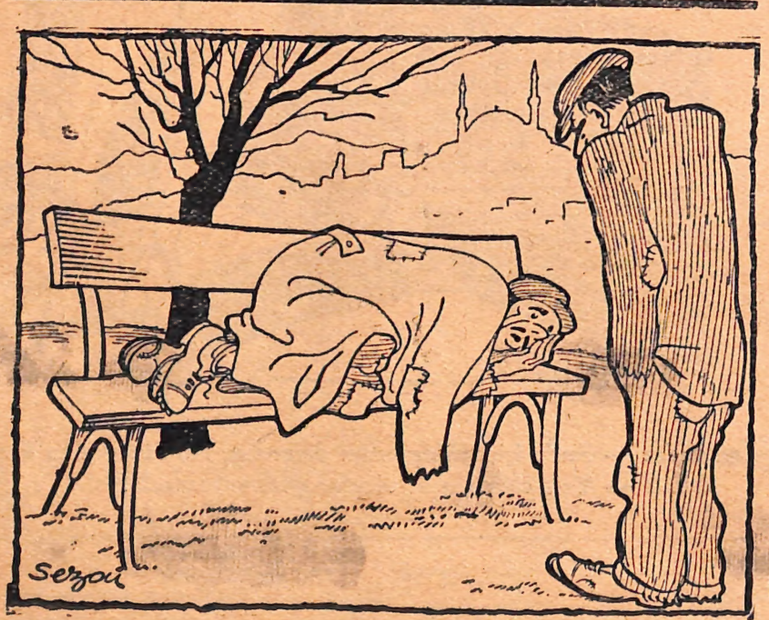

— Ulan, kirpi gibi büzülüp yatmışsın be...
— Ne yapayım ulan, yorğanı ayağıma göre uzatıyorum!..

HAFTADAN HAFTAYA

(4 ncü sayfadan devam)

divenleri pis etiyor» bahanesi le içeri almaz.

Giriş çıkışlarında misafirlerinizin bir kısmile mesele çıkarır; türlü bahane ile çocuklarınızı haşlar; hizmetçiniz varsa, mutlaka kavga eder ve kaçırarak sizi üzüstü bırakır.

Hele geceleri bir misafirlikten dönmek! Size «ne olur, biraz daha, geceler uzun. Yarın pazar, İşsiz gününüz» diye ısrar ettikleri vakit, soğuk terler dökersiniz. «Yarabbi! Ayıların uykusu ağır olur. Ya ayının uykusu mayalanıı da zili duymazsa?» Bu ezadan ancak kapı arkasında onun beyaz iç donunu gönderdiğiniz zaman kurtulursunuz. Geceleri her boğaz gibi, bu da bir mururiye resmine tâbi olduğundan haracınızı el'ne verdikten sonra geniş bir nefes alırsınız.

Bu sultanları apartıman sahiplerine şikâyet etmek, faraza Mussolini gibi bir başvekili kırala şikâyet etmek kadar faydasızdır.

Kala kala bir dayak kalır. Evet, her canı yanan millet sırası gelince sultana dayağı atar. Fakat o günden sonra cezayı e çinize girip çıkanlar çeker.

KARİKATÜR

HİKAYE

(9 ncu sayfadan devam)

— Hayır, tabi onlar da belediyenin bu vaziyeti bildiğini biliyorlar!

— O halde niçin bu köşe kapmaca, saklambaç komedisine lüzum görüyorlar?

— Ya ne yapsınlar?.

— Ya seyyar satıcıların rahatını bozmasınlar, yahut seyyar satıcılığın kökünü kazısınlar..

— İmkânı yok, sonra işsizler çoğalır!

— Seyyar satıcılardan mı?

— Hayır, belediye memurlarından... Allah esirgesin, bu seyyar satıcılar ortadan kalkmış olursa bu memurlara iş kalmaz, fakat aksiliğe bak ki, bu memurların vazifesi de bu satıcıları ortadan kaldırmaktır. İşte onlar da böyle, nalına, mıhına işi idare ediyorlar. İspinoz

Karikatür

İDAREHANESİ:

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için senelığı 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için senelığı 800 altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın, geri verilmez.

TURAL

Öksürüğü ve bronşiti derhal keser

Bütün eczanelerde ısrarla arayınız Fiyatı 35 kuruştur

Ademi iktidar

VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

HORMOBİN

Her eczane de bulunur. P.K. 1255

Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder. Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Güzel ve cazip bir ele sahip olmak ister misiniz? Modern Amerikan lak cilâları renklerinden

PERLAK TIRNAK CİLÂSINI

kullanınız. 8 muhtelif rengi vardır. Israrla dükkânınızdan isteyiniz. Bir tecrübe kâfidir.

NEVROZİN

Baş, Diş Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla NEVROZİN isteyiniz

Güzel Büyük Anneler

Genç ve Taze görünmek için Bu basit ve Kolay usulü tecrübe ediniz.

Saf ve hazmettirilmiş süt kreması ve zeytin yağı, diğer gizli cevherlerle karıştırılarak beyaz renkte (yağsız) Tokalon kreminin istihzarında yirmi senedenberi kullanılmakta olan meşhur formüle ithal edilmiştir. Bu krem, cildinizi serian besler ve gençleştirir. Tenin çizgi ve buruşukluklarını ve gayri saf maddelerini giderir ve cildi tazeleştirir ve nefis bir koku ile tâtir eder. Fazla kılların neşvünemasına sebebiyet vermez. Malûmdur ki Fransız kadınları bugün bir kaç sene evvelkilerine nazaran umumiyetle daha güzeldirler. Mütehassıslar bunun sebebini Tokalon kreminin vasi istimaline atfediyorlar. Aylık satışı hemen bir milyonu bulmaktadır. Siz de bugünden itibaren bu kremi kullanmağa başlayınız ve her sabah daha güzel görününüz. Tokalon kreminin müsmir neticeleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade edilir.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

TOMBUL TEYZE MART AYINA GİRİYOR:

Tombul Teyze — Haydi kocacığım çık bakalım... Mart içeri pire dışarı!...